

До Вищого адміністративного суду України

Скаржник (касатор):

Житлово-будівельний кооператив «Ремонтник»,

Представник касатора: Олійник Дмитро Вячеславович,

Особи, які брали участь у справі:

Позивач: Кличко Віталій Володимирович,

Відповідач: Національна комісія регулювання електроенергетики України,

вул. Смоленська, 19, м. Київ, 03057,

засіб зв'язку -тел. 2703001, e-mail: box@nerc.gov.ua

Треті особи:

Олійник Дмитро Вячеславович;

Блащук Володимир Юрійович;

ЖБК «Суднобудівник-18»;

ЖБК «Буревісник-3»;

ЖБК «Молодіжний»;

ЖБК «Авіатор-20»;

ЖБК «Ремонтник»;

ЖБК «Кристал-16»;

ОСББ «Мотор»;

Дядюк Олександр Володимирович;

ЖБК «Октава-2»;

(засоби зв'язку і адреси електронної пошти третіх осіб невідомі);

у справі адміністративної юрисдикції № 2а-1316/12/2670 на постанову

Окружного адміністративного суду м. Києва від 17 травня 2012 р.,

ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 04 жовтня 2012 р.

КАСАЦІЙНА СКАРГА.

Повний текст ухвали суду апеляційної інстанції виготовлено 09.10.2012 р., тому строк на касаційне оскарження має відлічуватися з наступного дня.

Відмовляючи у визнанні оскаржуваного акту відповідача НКРЕ незаконним і нечинним з моменту прийняття суди обох інстанцій посилаються на те, що ці акти не є регуляторними, оскільки регулюють відносини між енергопостачальними компаніями і споживачами.

В цій частині судами обох інстанцій неправильно витлумачено норми матеріального права і порушено положення процесуального права.

Частиною 5 ст. 227 КАС визначено, що висновки і мотиви, з яких скасовані рішення, є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції при розгляді справи.

У цій справі було прийнято ухвалу ВАСУ від 17.01.2012 р., якою викладено висновок про те, що аналізуючи вищенаведені законодавчі норми та зміст вже скасованих

судових рішень колегія суддів вважає, що постанова Національної комісії регулювання електроенергетики України №8 від 13.01.2011 р. відноситься до регуляторного акту, тому при прийнятті вказаної постанови встановлюється особлива процедура її підготовки, прийняття та оприлюднення відповідно Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності». Враховуючи наведене, суди обох інстанцій прийшли до невірних висновків щодо віднесення спірної постанови до регуляторного акту.

Однак, в порушення ч. 5 ст. 227 КАС суд першої інстанції проігнорував висновки суду касаційної інстанції: ухвалу суду касаційної інстанції від 17.01.2012 р.

Колегія суддів апеляційної інстанції погодилася з твердженням скаргників про те, що в частині встановлення тарифів на електроенергію, що відпускається населеним пунктам спірна постанова НКРЕ містить ознаки регуляторного акту.

Однак в частині нібито відсутності порушення прав позивача цією постановою правова оцінка суду є невірною, оскільки крім того, що позивач є безпосередньо споживачем житлово-комунальної послуги електропостачання, він одночасно є мешканцем населеного пункту.

Також і ЖБК «Ремонтник», як розташоване у населеному пункті (м. Києві) є суб'єктом правовідносин, у яких було застосовано спірний акт НКРЕ, проте подвійне оспорування постанови НКРЕ не допускається положеннями ст. ст. 155, 171 КАС, а тому ЖБК «Ремонтник» є третьою особою на стороні позивача, а фактично тотожним позивачем.

Застосування спірного акту, після його видання, до багатоквартирного будинку ЖБК «Ремонтник», як «населеного пункту» підтверджується також розпорядженням НКРЕ № 215-р від 28.11.2011 р. «Про врегулювання взаємовідносин енергопостачальних компаній та об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (житлово-будівельних кооперативів)». Крім того, ЖБК «Ремонтник» є учасником господарських відносин. Отже, судом апеляційної інстанції надано неправильну правову оцінку.

Крім того, судами обох інстанцій не надано правової оцінки, що оспоруваною постановою НКРЕ врегульовано, крім господарських, також і адміністративні відносини між регуляторним органом (НКРЕ) та суб'єктами господарювання (зокрема, ПАТ «Київенерго», як постачальника електроенергії для м. Києва). Тобто у розумінні ст. 1 Закону України № 1160-IV оспорувана постанова НКРЕ є регуляторним актом, як обов'язкова для виконання ПАТ «Київенерго» і членами ЖБК «Ремонтник».

Жодного виключення спірної постанови НКРЕ з числа регуляторних актів (зі сфери дії Закону № 1160-IV) у його статті 3 не міститься.

Враховуючи, що судами обох інстанцій неправильно витлумачені положення ст. 1 Закону України № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», не враховано обов'язковості висновків ВАСУ, зазначених ухвалою від 17.01.2012 р., а також зроблено невірну правову оцінку щодо неучасті позивача і третіх осіб у правовідносинах, що є предметом спору, оскаржувані рішення підлягають скасуванню.

Прошу касаційний розгляд проводити за моєї участі.

На підставі викладеного, керуючись статтями 7, 13, 211, 220, 229 КАС України,

ПРОШУ:

постанову Окружного адміністративного суду м. Києва від 17 травня 2012 р. і ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 04 жовтня 2012 р. скасувати з ухваленням нової постанови про задоволення вимог Кличка В. В. до НКРЕ.

Додатки: копії касаційної скарги для сторін (12 прим.); судові рішення по справі № 2а-1316/12/2670, розпорядження НКРЕ № 215-р від 28.11.2011 р., довіреність і квитанція судового збору (для суду).

24 жовтня 2012 р.

/Представник касатора Олійник Д. В./